

První podmínková věta

1st conditional

1st conditional

- První podmínkovou větou tedy určujeme reálnou podmínku:

Uděláme-li X, může se stát/stane se Y.

First conditional

- První podmínkovou větu používáme, pokud chceme sdělit, co se možná v budoucnu stane jako následek naší současné činnosti. Hovoříme tedy o něčem, co je do budoucna reálné, ale není to 100% jisté.
- *If I oversleep, I'll be late.*
- *Jestli zaspím, přijdu pozdě.*

Forma

- Ačkoli do češtiny se obě věty v souvětí překládají budoucím časem, v angličtině je v budoucím čase pouze věta hlavní, věta vedlejší (zpravidla uvozená spojkou „if“) je pak v přítomném čase prostém.

If + přítomný prostý, will+ infinitive
Will + infinitive if + přítomný prostý

Forma

- Souvětí můžeme začít větou hlavní nebo vedlejší libovolně. **Pokud začneme větou vedlejší s „if“, musí být věty odděleny čárkou.** Začneme-li větou hlavní, čárku nepíšeme.
- *If you ask him, he will help you.*
- *He will help you if you ask him.*
(Když ho poprosíš, pomůže ti.)

Examples

- *If you help me today, I'll help you tomorrow.*
- *She will call the taxi if she misses the bus.*
- *If they lose the next match, they won't qualify.*
- *Peter will study law in Prague if he passes the last exam.*